

Sygn. akt V CSK 77/16

## POSTANOWIENIE

Dnia 15 lipca 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Dończyk

w sprawie z wniosku J. H. i X. H.  
przy uczestnictwie T. [...] S.A. w K.  
o ustanowienie służebności przesyłu,  
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 15 lipca 2016 r.,  
na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawców  
od postanowienia Sądu Okręgowego w Ś.  
z dnia 3 września 2015 r., sygn. akt II Ca [...],

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.**

## UZASADNIENIE

Określone w art. 398<sup>4</sup> § 2 w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. wymaganie uzasadnienia w skardze kasacyjnej wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania zostaje spełnione, jeśli skarżący wykaże, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Cel wymagania przewidzianego w art. 398<sup>4</sup> § 2 k.p.c. może być zatem osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które - zgodnie z art. 398<sup>9</sup> § 1 w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. - będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Wnioskodawcy X. H. i J. H. we wniesionej skardze kasacyjnej od postanowienia Sądu Okręgowego w Ś. z dnia 3 września 2015 r. wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania oparli na przesłance wskazanej w art. 398<sup>9</sup> § 1 pkt 1 k.p.c.

Szczegółowa analiza uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie pozwala na stwierdzenie, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, tj. zagadnienie nowe dotychczas nierozwiązane w orzecznictwie sądowym i nauce prawa oraz budzące poważne wątpliwości co do sposobu jego rozwiązania. Kwestie ujęte w zagadnieniach prawnych wskazanych w skardze kasacyjnej były już wielokrotnie wyjaśniane w orzecznictwie Sądu Najwyższego (por. m.in. uchwały Sądu Najwyższego z dnia 17 stycznia 2003 r., III CZP 79/02, OSNC 2003, nr 11, poz. 142, z dnia 7 października 2008 r., III CZP 89/08 BSN 2008, nr 10, s. 7, z dnia 27 czerwca 2013 r., III CZP 31/13, OSNC 2014, nr 2, poz. 11 i z dnia 22 maja 2013 r., III CZP 18/13, OSNC 2013, nr 12, poz. 139, orzeczenie Sądu Najwyższego z dnia 31 grudnia 1962 r., II CR 1006/62,

nie publ., uchwała Sądu Najwyższego z dnia 30 sierpnia 1991 r., III CZP 73/91, OSNC 1992, nr 4, poz. 53, oraz wyroki Sądu Najwyższego z dnia 10 lipca 2008 r., III CSK 73/08, Rejent 2008, nr 7-8, s. 222 i z dnia 12 grudnia 2008 r., II CSK 389/08, postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 8 września 2006 r., II CSK 112/06, Mon. Praw. 2006, nr 19, s. 1016, z dnia 16 stycznia 2013 r., II CSK 289/12, z dnia 6 lutego 2013 r., V CSK 129/12, z dnia 14 czerwca 2013 r., V CSK 321/12, z dnia 18 września 2014 r. oraz z dnia 13 stycznia 2016 r., V CSK 224/15 oraz z dnia 25 maja 2016 r., V CSK 547/15 - nie publ.). Przesłanką przyjęcia możliwości zasiedzenia służebności o treści odpowiadającej obecnej służebności przesyłu w okresie poprzedzającym wprowadzenie, z dniem 3 sierpnia 2008 r., do systemu prawa przepisów o służebności przesyłu (art. 305<sup>1</sup> - art. 305<sup>4</sup> k.c.) była ocena, że rozwiązanie to nie narusza przepisów Konstytucji.

Wskazać należy, że nie zachodzi również nieważność postępowania, którą Sąd Najwyższy bierze pod rozwagę - w granicach zaskarżenia - z urzędu (art. 398<sup>13</sup> § 1 w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.).

Z przytoczonych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398<sup>9</sup> § 2 w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.).

aw

jw